

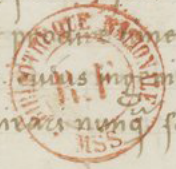
1
IOVIANI PONTANI DE OBE
DIENTIA: AD ROBERTUM
PRINCIPEM SALERNITANUM

HORTANTE TE

imo & iubente Princeps
Roberte ut quos de obe
dientia scripisssem libros
tandem aliqui ederem, o
per difficile uisum est ex

hortationem aut parum sequi tuam, aut nō ob
temperare uoluntati: Equidem edendis his ab
sinebam, non q̄ non libenter ultimam eis manu
imponerem, sed quia intelligebam quibus ipse
me optrectationibus exponerem, sciebamq; nisi
apud neminem q̄ in qua nati domo essent habi
turos. & ita considerabam eos qui nunc phi
losophantur, genus hoc dicendi q̄ q̄ peruetus
ipsum quidem & philosophorum proprium om
nino improbare, aridas quasdam nimisq; icū
nas ac parum iocundas auditoribus disfernoēs
sectantis: quas aut ipsi soli legant, aut pauca ad
modum eorum similes. Ut mihi quidem uideant
non tam docere uelle q̄ ligare, nec ita studere
ut obscuras atq; abditas res aperiant q̄ incul
care atq; deicere de gradu suo uelle philosophi
am. Sed decet & pene a situ uendicare conantem
illam minime proinde inuendo, hortante te Ro
berte maxime, cuius ingenium cum suspiciant oēs
ego certe admirari nunq̄ satis illud possum, q̄

AD PRAESTANTISSIMUM
REGEM FERDINANDUM
ORATIONIS BRAN-
TI POLICASTRENSIS HA-
BITA NEAPOLI VII KL FE-
BRUARIS MCCCCLXXII

Quotidie plures maioreq;
cas deniq; in te animad-
uerto virtutes prestan-
tissime Rex quas non sū
crimine omnium de quibus bene-
meritis et silentio preteriri posse
arbitror. Est enim hominis perq;
ingrati officium quae laudanda in
alio iure merito eudem non lau-
dare. In eo presertim qui non in
am gloria effertur sed quemadmodū
ipse solet ad virtutes magis incedi
solutus sit. Tu enim Rex prestanti-
s dela Libra de S. Miguel delos Reyes

Inapit epistola sancti ieronimi
presbiteri ad paulinum de omni
bus diuine historie libris.

Pater am
brosius
michi tu
a munul
cula perfe
rens detu
lit simul
et sua uul

lunas litteras: que a prin
cipio amiciaatum fidem p
bate iam fidei. et uetis amia
a n. a pferbant. Vera ei
illa necessitudo est. et xpisti
glutino copulata. quam n
utilitas rei familiaris. no
presencia tm corporum. no
subdola et palpians adula
o: sed dei timor et diuinari
scripturariu studia concili
ant. Legimus in ueteribus
hystorijs quosdam lustrasse
prouincias nouos adisse po
pulos. mare transisse: ut eo
quos ex libris nouerant co
tam quosq; uiderent. Sicut
pythagoras in eniphiticos
uates. sic plato egyptum
architectarentanui: eandem
horam ytalie que quonda

magna grecia dicitatur. Laboro
sissime pagrauit: ut qui athenis
magister erat et potens. cuiusq;
doctrinam academie gignasia p
sonabant. fieret peregrinus atq;
discipulus malens aliena uere
curide discere. quam sua ipude
ter igerere. Deniq; cum litteras
qsi toto orbe fugientes persequi
tur: captus a piratis. et uenuda
tus etiam tyranno crudelissimo
paruit: ductus. captiuus. uinc
tus. et seru: et tm qz phyllosophu
maior ante se fuit. Ad titum li
num lacteo eloqnae fonte ma
nante. de ultimis hyspame gal
liarum q; finib; quosda uenisse
nobiles legimus: et quos ad co
templationem sui roma no tra
xerat: unius hois fama perduxit.
habuit illa etas in auditu omi
bz seculis celebrandu q; miracu
lum: ut urbe tanta ingressi. ali
ud extra urbem querebant. Apol
lonius siue magus ille ut uul
gus loquitur. siue phs ut pytagou
ci tradunt intrauit psas. pertra
siuit caucasu. allanos. scitas.
massagetas. opulentissima. in
die regna penetrauit. et ad extre
mu latissimo phylonamne tras
nullo. peruenit ad bragmanas:

R. D. 8978

17 talia pascua studeamus iugiter puidere.
 ut pro eis bonā rationē reddere meream;
 Quia creator & dñs omnium rerū fr̄s km̄i.
 nos ad imaginem suā fecit. & ob hoc
 ipse dī filius de sede patris descendens.
 uenit in hunc mundū; Ut exemplis
 suis atq; docum̄tis nos instrueret.
 ipsam imaginem eī digne & reuerent̄
 obseruare. ita ut imitatores efficia-
 mur uoluntatis eī & conuersationis;
 In hoc enī sum̄ imago eī. ut bonū qđ nob
 cōmendauit p̄ mandatū. & apud nos sit
 bonū. ita ut custodiam̄ mandata eī;
 Et malū qđ nob̄ phibuit. sciam̄ a dñō
 malū eē; & ideo caueam̄. & cū eī adiu-
 tor. io laboremus. ne malū qđ phibuit
 faciam̄. Qui cumq; autē dñō humili-
 tatem docente. sup̄biam aut iactantia

IOANNIS. IO
VIANI. PON
TANI.
ADACTIVM. SI
NCERV M.
DE. LIBERALI
TATE. LI
BER. IN
CIPI
T.
M. CCCC. LXXXVIII.

etiam de beneficentia disputatio post de magni-
ficentia / & qui & quales essent tum modici tum
uentosi differuimus. Deinceps de splendore /
de sordibus / de luxu / postremo de mediocritate que
in cōuiuuiis uersaret. Reliquū est ut cum ante de
obedientia libris quinque explicauerimus / de for-
titudine duobus / ad alias morū partes explicā-
das studium nostrum conuertat ne quātū in no-
bis ipsis fuerit atque occupatiōes ipse nostræ tute-
rint / alicui defuisse philosophie parti uideamur.

IOANNIS. IOVIANI. PONTA-
NI. DE. LIBERALITATE. DE. BE-
NEFICIENTIA. DE. MAGNIFICE-
NTIA. DE. SPLENDORE. DE. CO-
NVIVENTIA. LIBRI. FINIUNT.

Impressū opus Neapoli per Ioannē Tresser de
Hœstet & Martinū de Amsterdā Almanos Die
XVII. Mensis Iulii. MCCCCLXXXVIII

Theodorus gazes thesalonicensis luchino de medicis. f. d. p.

ELIJ. Suauissime luchine: quod a me tam vehementer petieras que enim dionysius alicarnasus de nuptiis: ac nataliciis dicenda grece tradidit ea tibi latine traduxi. Quam id quidem iure optimo negare potuisses. Cum et hoc sum grecus: et ad hoc dicendi genus hospes: ut vides plane veniam. Vix quod aliquo modo fieri a me poterit: non me hercule. meis possim amicis negare. Ea in re presertim que beniuolentiam sumam: arrogantiam nullam pre se ferat. Quis enim usque adeo in me iudex acerbus: atque iniquus esset: oisque officii amicitie ignacius ut id mihi arrogantie daret.

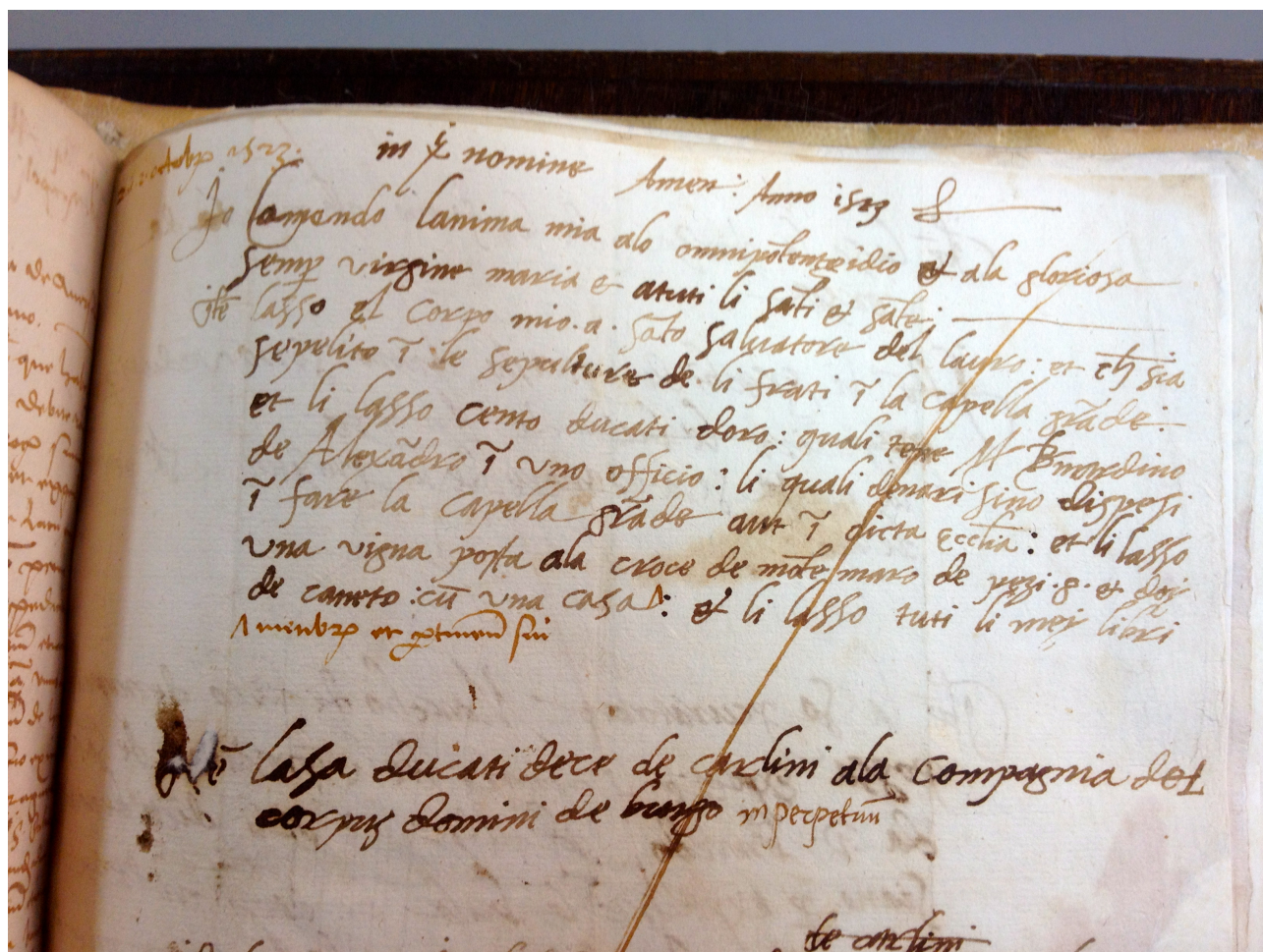
Cum latini quidem sermonis auditorem esse me auidum fatear: auctorem oio negem: idque ob eam maxime causam susceperim: ut ex auctoris nostri preceptis que cupisti fructum capias atque ex meorum ut ita dicam verborum iculto horridoque campo: sententiarum optimarum flosculos illius colligas atque delibes: atque eo libentius tibi morem gerendum censui: quo eaque ego in alienum conuerti sermonem non eo ornatum quo dici debuere tu patrie elegantia condire facile possis: atque pulchre vestireque nos ob iopiam nuda pertulimus. Quod ut omnino facias: antequam foras edantur magnopere te rogo. etenim si vtilitatem elocutionis dulcedini ad mixtam habuerit: oibus sane et legenda magis: et imitanda videbuntur. Si quid est preterea: in quo studium tuum opera mea vtilis esse possit fidenter sane atque vti oia verbo complectar vno amice petas veli. Ois enim pro te susceptus labor: ut quies mihi atque oblectatio videatur singularis noster amor efficiet. Vale matue idibus quintilis. 1444

Precepta de oratione nuptiali.

St mihi profecto iocundissimum tuis istis interesse nuptiis mi caris amicum cognatumque communi: ac salutatione tecum delectari. et matrimonium quo paulo post conficiet laudibus summis efferre. atque hymenem canere: que apud nuptias dici deceat. Sed

Minuta autografa del testamento di Alessandro d'Alessandro rogato dal notaio G.B. Apocello. ROMA, ARCHIVIO DI STATO, Not. A.C. vol. 410, ff. 287r-288v (380r-381v).

In Christi nomine. Amen: anno 1523

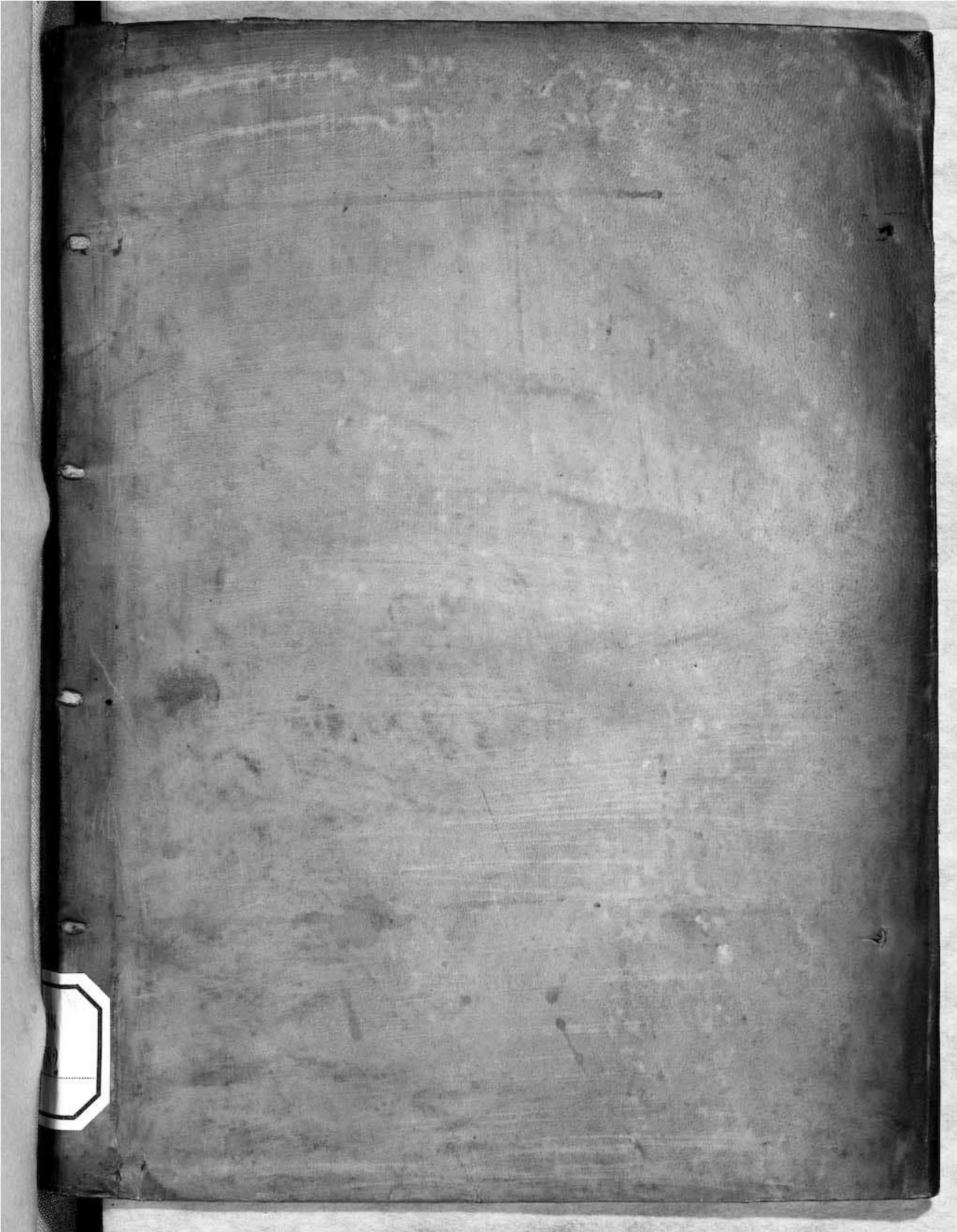
Io comendo l'anima mia alo omnipotente Idio et ala gloriosa sempre virgine Maria et a tutti li santi et sante.

Item lasso el corpo mio a Santo Salvatore del Lauro: et che sia sepelito in le sepulture de li frati in la capella grande; et li lasso cento ducati d'oro, quali tene Messer Bernardino de Alexandro in uno officio; li quali denari sino dispesi in fare la capella grande aut in dicta ecclesia; et li lasso una vigna posta ala Croce de Montemaro de pezi 8 et doy de caneto, cum una casa (menbrorum et pertinentium sui); et li lasso tuti li mey libri.

Item lasa ducati dece de carlini ala compagnia del Corpus Domini de Burgo in perpetuum.

PARIS, BIBLIOTHÈQUE NATIONALE, Lat. 8682 (=P), rilegatura

thus

5823

Quid dicatur idem, apud philosophos, et quid idē a iu-
re consultis, discussum ab hēmolao i familiā cōuiuio ap-
m
I

HERMOLAVS Barbarus Amicus meus
sumus, per q̄ fuit literis homo ^{intransigens} onatis
situs, bonusq; disciplinis et ingenii ar-
tibus excultus, Ac preter ingenii ame-
nitatem, que plurima i homine fuit
doctrina quoq; curiosa et Eleganti. Ad eum quocū-
die dum Rome ^{adesset} adesset. Complures uiri, bene lig-
terati, atq; in studijs literarū magistri, sapientieq;
doctores facundissimi, exercendi animi causa frequen-
tes uenitabant, Excipiebatq; singulos ille, aut noua
lectione auctoris non uulgaris, non nunq; questuiculis
ex philosophia, mūne procacibus et peculancibus, sed
placidis et ingeniosis ac pro estimatu cuiusq; festiua
quadam argucia, auium laceissentibus; ita ut ipsius con-
suetudine et sermone quocūq; die semp quisq; doctior
et lepidiior fieret, Apud eum ^{forte} ^{uero} fortasse, cum festa sol-
lemniq; die, ad cenam ab eo inuitati nō nulli ex nostra
tribus boni adolescentes, studia humanitatis professi,
et nos una transactis negocijs conueniremus, Excipit

8682

videt in his accedat ad exprobrationem aut proplatis
aut fuerit Herm. patriarcha: nullo tamen, aut auaritia

non potest quaedam
epulis et propter
non sic i principis
Accia

nos ille cenula admodum lauta et frugi ^{non prodiis epulis et paratu ma}
^{non prodiis epulis et paratu ma}
sed parco breui et parabili cibo, et ut tenui conuictu
ita summa uoluptate comitateq. mutuos ipse sermones
mixtos conuiuialibus sociis, longu protraheret; cumq. inee
ce nandū sicut solebat, in conuiuio familiari, iuuenis qui spā
lete indolis et haud illiteratus. Thesēi res gestas, nuper
et Plutarcho ~~grec~~ in Latinū uersas, scite admodū et uenu
ste lectitaret, Quoque pacto in Græcam delatus, laboranti er
rores et minutauri monstra superarit. Reuersoq. ut Ache
nienses ob res fortiter gestas, dies festos dedicarint, et
pleraq. ut ingenii facundiaq. eius fuit, in extollendis uendi
cundisq. grecorū rebus, plusq. satis est profusi. Hoc quoq.
legebat, Nauium qua in Grætam Thesēus delatus fuerat, usq.
ad Demetriū phalarci tempora Athenis seruata custodiri
et quia longo euo absūmpta materia fuit, lignis antico
ribus detractis, nouisq. cooptatis diu mansisse, ^{fac cum}
Thesēi nauis diceretur, apud philosophos, aliosq. phisice
studiosos, an eadem illa esset nauis, an uō altera, incipi
tem questione, incidisse. Cumq. ^{hec} huiusmodi, et pleraq. ex plu
tarcho in hac sententia ille legisset. Morosa inquit Hermola
us, et que nichil habeat controuersie, questio ista inter
philosophos agitari cepta fuit, Cui enim nō explicatū est,
sibi materia nō eadem subest, que prius erat, et si loco il
lus altera suffecta sit, minime eandē rem dici opōtere.
Constat enim nauim que demetriū tabularis et tignis, ex
noua materia cooptata est, nō eandē esse. Siquide, cū
quid idem esse dico, illud ita demū esse idem putandū
est, si nichil ei additū detractū ue sit. Nauis ergo que ue
teri dempta et noua cooptata materia facta ē, quia nō
eadem nūc materia est, que olim fuit, eadē omīno dicēda

eadem nauis, si philosophos
merg. consultos missos faciam
ortora usq. dies et potest
similis ac talis. ut illud
est uirgilianū i Georgicis,
Non eadem arboribz pendet
uindemia nescis,
Quam methymneo caput
de palmitē Lesbos.

2

non est. Cumq; me qui una adera, quid de istius modi re
 iudicij habere potissime interrogaret, Respondi me
 minuisse me in complurium iuris consultorum libris, secus
 longe atq; ipse censeret scriptum legisse, quos omnes,
 contra sentire atq; isti opinioni aduersari haud dubium
 fuit. Siquide Alphenus iuris ciuili et ueterum literarum
 impense doctus, haud immerito existimauit, ubi iudicium
 ceram uno pluribus ue agitari ceptum fuit. Si illis factu per
 functis alij suffecti sint, Idem iudicium censeret, et popu
 lum eundem esse qui nunc est, et qui ab hic, centum annis fuit.
 Haum quoq; que mutata materia noua suffecta est, non
 aliam sed eandem decere existimari, Quod si secus dicere
 mus, utiq; foret, ut nos qui immutamus quotidie, ijdem non
 essemus, qui ab hic anno fuisset. Quin etia si longius
 euagari et ueterem seruare liber, inuenimus Nipianum ma
 gna uirum auctoritate et multo studio, qui Aurelij Alexandri
 Imperatoris ob excellentem doctrinam sacri sermionum magister
 fuit, Et pomponium pariter iuris scientie et pericu, literis
 prodidisse. Quod si grex tibi testamento legatus esset, isq;
 adeo immutatus est, ut ne uis quidem que scripti legati tem
 poris fuit, hodie supersit, sed omnis ex sobole postea nata
 suffectus sit, eundem tamen grege dici, atq; ideo legatum testa
 mento deberi, quia cum quod loco alterius sufficium Idem
 existimari decere haud dubium est: Atq; hoc inquam apud ue
 teres iuris peritos ita in confesso fuit, ut exploratius ni
 hil esse possit: Cumq; Hermodolus me fuisset intutus,
 ueluti fateretur quod asserere. Est inquit arbitror
 ita ut dicas, et si mihi hec sententia omnino non probatur
 cui prorsus non accedo: Sed cum ista sit ueterum iuris pe
 ritorum opinio, ut modo dixi, aliquid obtruci non audere

fronde circumdatu terre mandari uoluisse. Alba-
 nus uo pecuniam cum mortuis sepellire in loculis
 mos erat Taxily Bragmanis et Hiberis, Vultu-
 ribus defuncta corpora obijcere. Barcheis, que
 gens apud Colchos et Iberos est. Agnatos morbo ex-
 tinctos, ueluti ignauos et degeneres igni tradere.
 In bello aut absantos ueluti fortes et strenuos
 Vulturibus obijcere. Partii uo et Magi, procul a
 nostro orbe siti, honestissima sepultura uulgo, ~~aut~~
 animum aut Canum Laniatus putruere. truidaq tantu
 ossa que supererant, terre mandare assueuerunt, Si-
 cut apud Hyrcanos quorum horrida et inculta uita
 est, aliasq gentes indomitas, canes pro sepulcro
 fuer, qui sepulcrales dicti, Hos affluentibus cibis nutri-
 ebant, et suos quisq canes parabat i uita a quibus
 mortuis laceraretur. Atq, hoc eximiu et sollenne
 finis putabatur. Persis facto defunctos, cera circum-
 litos ut maxime diuturni essent, domi condebant.
 Assyrii in melle, Regum uo in padulibus, Humi uo tra-
 dere, capitale fuit. Essedoniu uo traditu mos, ut pa-
 rentum funera cantibus prosequantur, Mox ce-
 tibus propinquoru aduocatis, quod dictu audituq
 foedum est, ipsis cadaueribus imixtis pecudum
 carnibus, uescantur, quod a massagetis usurpatu ferunt
 quorum fera, imanisq natura erat, Nam seruo con-
 fectos in frustra cedere. Illorumq carnibus imixtis
 ouillis uesci assueuer. Quod apud uerbices persi-
 cam gente, et cum hibernis effematis homibus consue-
 tus fuit, ut parentes et affines qui succubuer, comes-
 se pietatis, maximeq honestatis munus ducerent,

4
 Gallos proditi est ppenas mit-
 as pnt apud infros reddere ut
 dare, itaq cu molis cremari
 ac desedunt apra uirtutibus
 olim. Aut bores, ual. max. 10. 10.
 L. Pomponius Mela.

aut igne cremare

factis et

Priscally Abascantiy cadaver
id fuisse, coiretaxi licet e
silva sapini &

defuncte inotesceret; Pomponius tamē uir, ut i ea quā
etate ueterum literarū impense doctus, Tulliola
M. Tully Ciceronis filiam, de cuius obitu ad Seruium
Sulpicium sunt epistolae fuisse augurabatur: Id quod
argumentis assueueret, cum nulla inscriptionis ue
stigia extarent, prorsus nescimus;

Consularia Comicia per quos fiebant: que ue potestas
Consulis, et que Dignitas foret, Cap 111.

Comicia Consularia, nouis Consulibus crea
tis, non modo, per consules haberi, Sed ple
rumq; per, inter regem, Non nunq; absentibus consuli
bus alterū Consulē, cuius erat fors, ut comicijs
preesset, ex provincia auocari, aut si morbo uel
necessitate impediti, comodo rei pu, auocari non
possant, Dictatorē dici, qui comicijs consularibus
preesset, sepe rescriptum est; Dicebat enī Dicta
tor Consulē ex patrū decreto, nō nunq; ex opi
nionē suā, illum cui militares, et ciuiles artes, et
Imperatoria consilia forent, quiq; magis e re pu
esse uidebatur, Iam et si Dictatorē, Comitiōrū
causa dictum, aliquādo se Consulē creasse, et i magi
stratu fuisse Legatus, qui Comicijs habitis, et mi
nere, pro quo dictus erat absoluto: Dututura se
ab dicabat: Eadem uō comicia consularia, nō modo
cum utrumq; Consulē fieri conueniret, Sed cū alte
ro defuncto, collegam cooprari oporteret sepe
indici haud dubium est: Ipsis q; comicijs consulari
bus plebem interesse, atq; in his centurias et tribus
aduocari in campū, frequenter inuenimus; Quāuis
sine plebe, per patres clientesq; patrū, plerumq;

foederatos q̄ arma sumenda essent, amicitie prius renun-
 cuari necesse foret. Et placuit siue corā siue in presidio
 siue sodalitati et foederibus renūciatū fuisse, siue nō, qd̄
 cumq̄ eorū factum esset, rite id factum uideri. Est tamen
 obseruatum ~~hanc~~, ut si qua contentio int̄ amicos intercede-
 ret, sodalitati prius et hospicio renūciaret. Nam et Gēma-
 nicus, pisoni amicitia, et Crispinus bachio hospiciū remi-
 sit. Neq̄ omiserim Tybarenos adeo iustos, ut nō prius euz
 hoste congregantū. q̄ diem locū et decertandi hora ex fide
 per feciales hosti renūciaret. Quodq̄ nō nulli prodider
 id quod mihi non probatur, et pro cōto affirmari non
 ausim. Legatum populi Romani si mandata minus uera
 actulisset. aut parū integra fide foedus percussisset, ue-
 lut si populus Romanus mandata dedisset, per inde te-
 neri et foedere coerceri;

Amasis quocūq̄ dno pre-
 sumens polytratis rana
 ex successu continue se
 Licitaris, ut mirus dble
 rer, misit qui sodalitati
 et amicitie renūciaret
 fuit q̄ uerūti moris quos
 diuiterer amicitias etia
 domo interdueret. // q̄ fi
 nis gratie foret;

PLeraq̄ Veterū prenominā unde sint deducta et nominata
 et de nomis Caprotinis;

Cap IIII

Veri a pluribus audio. Unde Veterū prenominā
 sp. sex. Cui. Cn. Tit. et pleraq̄ apud ueteribz
 usū ^{upatū} frequenter deducta fuerint, queq̄ uis prenominiū
 foret, et dum priscos ritus, ueterumq̄ exempla cura co-
 gitationeq̄ admicto dumq̄ antiquitatis monumēta colli-
 go, inuenimus Romanos antiquissima prenoia, uelut in
~~frontu~~ exposita et notissima forent, Non integris dictio-
 nibus, sed succisis et simplicibus ucteris notare, ut. I. pro
 Tito. 1. pro Lucio. 2. pro quito, modo duplici, ut Cn. sp.
 pro Cneo. spurio. Non nunq̄ triplici ut sex. pro sexco. et
 Cneos quidem a generando Titos a Tuendo; Alteros taq̄
 Sobolis procreande auspiciā sortiti. Alteros quasi tuēde
 patrie omen assequi forent. Unde et Titulos qd̄ patria

M. P.
 patris h' ordine, C. T.
 CN. SP. SEX.

grarent. Vox Centurionis audita hic manebimus opti-
 me. Urbis sedem stabilisse, et fundamenta iterum secis-
 se fertur; ^{Aliter} ~~contra~~ Crasso in bellum profecturo, qui
 Caneas ficus uenales clamabat, illud omen fecit, quo
 spoliatus fama et fortunis omnibus, memorabili cla-
 de profligatus interijt; Neroni rursus, paucis ante
 ipsius cedem diebus de Mausoleo uox exaudita ferrum
 nomine eum ciens. Augusti quoque Cesaris supremo digres-
 su ab urbe, uox temere emissa augurium fecit, non ampli-
 eum Rome futurum, sicut Scipioni in Africam profectu-
 ro, promontorium pulchri incolumem spem ostendit. Con-
 tra Hannibali cum Italia profugus, africam peteret, se
 pulchrum diruptum, auspiciu ferale; Bruto etiam et Cas-
 sio in aciem prodituris obuius Ethiops calamitates pre-
 signauit. Quare foedissimo et cruento bello, atque in-
 testina clade ita confluctati sunt, ut ambo uno pre-
 lio conciderent, Hadrianus quoque Cesar ex mauri occur-
 su futura sibi morte imaginatus fertur; ^{Secus} ~~contra~~ uero
 Octauio Augusto, ^{Hannib} Asinus cui Niconia nomen, et Asinarus
 cui Euehico obuiam facti, omen certe uictorie attulerunt.

et bona fortuna
bono fortuna

Ac ne nimius uidear, neue diuicius studiosos faciem
 De his hactenus dixisse habunde fuerit. Illud quoque
 haud dubium, sues comesse foetus, inter prodigia aut
 portentosa, minime reputari siquidem id se, eques neque
 mirum aut omiosum, pluribus exemplis probatum est.

Quid senserit Hieronymus Porcarius de Iniquo iudice et
 quibus modis litigantes frustretur et deludat

Jeronymus Porcarius iuris diuini atque humani iuri-
 sciens ^{Sciens} ~~Sciens~~ pulcherrimus. Homo fuit liberi animi et acris inge-
 ny ^{fuit} ~~fuit~~ preterquam uerem facundia, mira in eo erudicio

fuisse
m
XIIII
peritus, omni

et in male dicendo libertas admisto sale. Erat enim acri
 iudicio et ad irridendum contentiosus et audax non ifacetus,
 ita ut locis urbanis, faceijsq; amicus. Vnūqueq; carperet,
 et ad viuū usq; lacefferet. Is in consessu nobilium dū apud
 eum pro familiari consuetudine diuertere, diceri sole-
 bat. quatuor modis iudicia eludi soler, ueterū scitis tri-
 duum esse. Odio scilicet, gratia, pretio aut timorē. Pre-
 ter que, nihil esse quod iudicū aīos flectat. n̄ uero, lic-
 teris mandacū dicebat. Sed tamē si quis improbū et pēni-
 ciosum iudicē, nactus fuerit, qui iudicio et legibus abuti
 uelit, innumerus modis iudicia eludi et temerē preuari-
 cari solere contra ius fasq;. Quibus uō modis id fieret
 memoritē et expectatē differēbat. Neq; enim solū iniquus
 iudex inquit, qui alteri parti promiō est, et cui plus nimio
 fauet. Longis interuallis differendo iudiciū, cū uentem
 pro quo ius stare uidet frustratū et decipit, ita ut is lon-
 ga mora fatigatus iudiciū tandē relinquerē cogatū. Aut
 donec alius instructio fiat, expectet, ut alter interis do-
 le uictus occumbat. Sed etiam cū nō ex fide bona acta
 proponit et refert, Tunc cum, quē unius partis causam
 agunt, diligētē enūciat. Quē uō contraria sunt, sup-
 primit et tacet, bonum ius partis eludi atq; obteri di-
 cebat. Quin etiā multos se uidiſſe aſſerebat, qui illum
 cum quo lis est, quē ipſe amplectatū et fouet, quo pacto
 aduersarij celis se opponat et obuiam eas, iſtruer nō
 uerētur. Cum quid in re quaq; consily capiendū sit, alteri
 parti enunciant, ita ut ille iſtructor et paratio factus
 bonum alterius ius, euertat et conuicāt. Cū alterius neq;
 uoces animis neq; querēlas auribus admittat. Et cū miser
 ille timidus imprudens q; rerū, iudicis fidem implorato frust

ALEXANDRI IVRISCONS.
Neapolitani,

Dissertationes quatuor de rebus admirandis, quæ in Italia nuper contigere, id est,

De Somniis, quæ a uiris spectatæ fidei prodita sunt, inibique de laudibus Iuniani Maii maximi somniorum coniectoris.

De Umbrarum figuris & falsis imaginibus.

De illusionibus malorum Dæmonum, qui diuersis imaginibus homines deludere.

De quibusdam ædibus, quæ Romæ infames sunt ob frequentissimos lemures & terrificas imagines, quas author ipse singulis fere noctibus in urbe expertus est.

LIBRARY
SURGEON GENERAL'S OFFICE

NOV. 26 - 1898

88783.

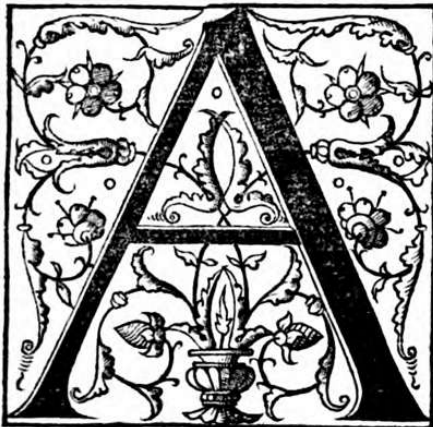
Miracula de somniis apud nonnullos cognita &
comperta, et quæ ipse expertus fuit.

Iunianus Maius cōterraneus meus uir bene litteratus, in exquirendis, ac notandisq; uerbor; & sententiarum uiribus multi studii fuit, & præterq; in erudiendis iuuenulor; animis, imbuēdisq; doctrina pueris castigatissimæ disciplinæ, somnior; quoq; omnis generis ita uerus cōiestor fuit, ut ipsius responsa diuina fere monita haberentur. Ad eū memini, cū puer adhuc essem, & ad capiendū ingenii cultū frequēs apud eū uentitarē, quotidie somniantium turbā, hominesq; celebri fama & multi nominis, de somniis consultū uenisse. Declarabat, definiēbatq; ille, nō breuiter, qđ suboscure, ut pleriq;, sed exposite atq; aperte enigmata somnior;, siue boni, siue mali p̄nuntia, ita apte, ut iudiciū factū a ueridico diceres. Multi quoq; illius monitu, uitæ interitum nōnunq; animi ægitudines uitarunt. Sed quod illi interpretē Iuniano assequēbantur, animaduerti quosdā haud quāq; summæ nobilitatis, sed homines tenuissimos & sortis infimæ, absq; ullo interprete assecutos, & somnio tantū præmonitos iminentē cladē, aut futurū exitum, & plerāq; incommoda uitasse, uerissimaq; qualia futura uiderant, somnia extitisse, quod genus græci *ὄρανα*, hoc est uisionē dicūt. Nuper in Vesuino meo familiaris meus quispiā fuit, homo alioq; exiguæ sortis, obscurus & egēs, sed tamē spectatæ fidei, & exempli recti, qui suū greges custodire solitus, cū esset grauior annis, & ualetudine nō bona, eā curā unico, quē habebat filio, delegarat. Accidit, dū procul a stabulo ipse, & filius sub paruulo lare noctu decubarent, ouē quandā a lupo circūuentā sibi i somn

FO. I.

ALEXANDRI DE ALE
XANDROIVRIS PERITINEA
POLITANI GENIALIVM
DIERVMLIBER
PRIMVS.

¶ Locus ex Tranquillo de testamēto Cæsaris, in Natali Iouiani Pontae
ni inuicem discussus. Caput 1.

CCERSEBAT plerunq; nos in hortos amœnissi
mos, ubi ædiculas habebat Iouianus Pōranus, in no
stra Parthenope uir memoria quidē nostra omni
bus bonis artibus, atq; omni doctrina præditus : cui
præter ingenij mansuetudinem, quæ plurima in ho
mine fuit, munditia uerborū & compositus ille ser
mo, ad omnem ingenuitatem plurimum accessionis
faciebant. Illoq; conueniebamus complusculi, qui
bus bonarum artiū studia, eademq; disciplinæ, atq;
non absimilis discendi facultas erat. Detinebat de
mulcebatq; nos uir ille fandi dulcissimus egregia
quadā & illustri oratione, sermoneq; perquā lepi
do & uenusto, totos plerunq; dies : tanta in eo co
mitas, tāusq; lepos erat. Forte autem, cū Natalis sui diem annum Decembrio men
se, ut solebat, cum amicis celebrare uult, euenit ut & nos unā cum reliquis mihi conium
tissimis, primis ab eo tenebris acciti, apud eum conueniremus. Quò cū uenimus, be
nignè quidem & comiter accepti, ad focum confedimus, festiuissimisq; colloquijs no
stris particulam cum mira suauitate traduximus. Cū interim Iouianum florenti qua
dam facundia, & sermone quā castissimo de literarū disciplinis differētem animo se
rio & aure attenda exciperemus : quo sermone desito, cū iam mensas & cœnam in

Iouianus Pon
tanus.

14

GENIALIVM DIERVM

præter notissimos Deos homini uix initiato, & nondum in lucem ædito, turbas Deorum tanquam pedissequos & pædagogos, & tot uanitates præfecere: Profam, Postuertam, Egeriam, Fluoniam, Lucinam, Pilunum, Picunum, Edusam, Potinam, Maiam (quæ Fatua dicta est) quos sibi Deos finxit antiquitas, etiã Stabilinum, & Stanum, ac Fabulinum, aliosq; Magnos, alios Geniales, alios Indigetes, nonnullos Patrios Deos uenerati. Ad eò ignara superstitio hominum mentes deprauat, & nonnunq; sapientum animos transuersos agit.

Quantum debemus CHRISTO domino, Regi, & Doctori nostro, quem uerum Deum ueneramur & scimus, quo præmonstrante, explosa ferarum gentium doctrina, ritusq; immani & barbaro, ueram religionem edocti, humanitatẽ & uerum Deum colimus, euictisq; errorib⁹, & infandis ineptijs, quas Prisci coluere, qd quẽq; deceat, & quibus facris, quaq; mente Deum colere oporteat, noscitur.

EXCVDENDVM CVRABAT GE

RARDVS MORRHVS CAMPENSIS

LVTETIAE PARISIORVM, APVD

COLLECIVM SORBONAE,

M. D. XXXII.